

KURYER LITEWSKI

w Wilnie we Srodę dnia 13 Lipca r. s. 1827 Roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Sankt Petersburg dnia 2 lipca.

(z Gazety Senackiej).

Przez Naywyższe Ukazy J. C. M. do Rządzącego Senatu wydane:

D. 18 czerwca, Doktor praw, Radca kollegialny Powstański, mianowany prezydentem wileńskiego Komitetu Cenzury.

D. 24 czerwca, Członek Gabinetu, Rzeczywisty Radca Stanu, Szeze, z naymłodszych względów na siedemdziesiątletnią służbę gorliwą, przy zupełnem uwolnieniu ze służby, otrzymał pensyi dożywotniej, prócz pobieranej już po 2000 rubli na rok z gabinetu, jeszcze po 5500 rubli na rok z Podskarbstwa Państwa.

D. 25 czerwca. Na okazanie uprzejmości Naszey ku Naczelnikowi Głównego Sztabu Naszego Jenerał-Adjutantowi, Baronowi Dybiczowi, i w nagrodę za jego gorliwą, odznaczającą się służbę, tak przy NAYJAŚNIEJSZYM Bracie NASZYM, w Bogu spoczywającym CESARZU ALEXANDRZE PIERWSZYM, jako i przy Nas, od czasu samego wstąpienia Naszego na Tron Przodków, NAYMIŁOŚCIWIEY wynosimy go na dostojność Hrabiego Państwa Rossyjskiego, rozciągając ją i na jego potomków.

Na miejscu uwolnionego za urlopem, za granicę, Jenerała piechoty Kapcewicza, naznaczymy Naczelnika 21szej Dywizyi piechoty Jenerała porucznika Wieljaminowa, Dowódcą oddzielnego Korpusu Sybirskiego, NAYMIŁOŚCIWIEY Rozkazujemy byż mu Jenerał Gubernatorem Syberyi Zachodniej, na tém prawie, i z temiż prerogatywami, jakie właściwemi były jego poprzednikowi.

Zarządzającemu Izszym Oddziałem Własney Naszey Kancellaryi Sekretarzowi Stanu, Radcy Taynemu, Murawjewu, Rozkazujemy zasiadać w Rządzącym Senacie, zostawując go razem przy dawniejszych obowiązkach.

Liczącego się w wojsku Jenerał-Majora, Neidgarda igo, NAYMIŁOŚCIWIEY mianując Radcą Taynym, Rozkazujemy mu zasiadać w Rządzącym Senacie.

Liczący się przy Heroldyi Rzeczywisty Radca Stanu Filipow, przy zupełnem uwolnieniu ze służby, ze względów naymłodszych na 44 lata gorliwego jej sprawowania, otrzymał w pensyi dożywotniej po 840 rubli na rok.

Na zaświadczenie JEGO CESARSKIEY WYSOKOŚCI Jenerała Feldceigmistrza, o długiej i gorliwej służbie znajdującemu się przy JEGO WYSOKOŚCI Ober-audytora 6tey klasy Grzegorza Popowa, który w randze terażniejszej wysłużył lata ustawami zamierzone, naylaskawiej podniesiony został do rangi 5tey klasy ze starszeństwem od dnia wysługi w tej randze lat naznaczonych, i ma zostawać przy Ministerym wojskowym.

Przez Naywyższy Ukaz J. C. M. do Gabinetu pod d. 15 czerwca wydany, naczelnik oddziału górniczego tegoż Gabinetu, radca stanu, Kulibin, przy uwolnieniu ze służby ze względów naymłodszych na zostawanie w niej wyżej lat czterdziestu, otrzymał w pensyi dożywotniej teraz pobieraną po 2500 rubli na rok; a na jego miejsce, naczelnikiem tego oddziału naznaczony, ober-

bergmistrz 7mey klasy Spasski, z pensyą etatową.

Na mocy Naywyższego Ukazu pod dniem 22 sierpnia 1826 roku, przez postanowienie Rządzącego Senatu, podniesieni zostali na Assesorów Kollegialnych, radcy honorowi: w obwodzie Białostockim: Radcy Rządu Obwodowego: Teodozy Janiewicz - Janiewski, Ignacy Buyson i Emeljan Kardynałowski; oraz Jeometra Obwodowy Fryderyk Grauert.

Orenburg d. 8 czerwca.

(Journal de St. Petersbourg).

Podług doniesień świeżo otrzymanych od granic Chińskich, zdaje się, że Ai-Chodźja, potrafiwszy ściągnąć znaczne stronnictwo, skutecznie posunął swoje podbicia, i że Chińczykowie ustąpić musieli w wielu utarczkach z mieszkańcami Bucharyi mniejszej; lecz nareszcie rząd chiński wysłał do tej prowincyi znaczne wojsko, które odparło milicyą bucharyjską i odebrało jej działa. W tej okoliczności, Ai-Chodźja, naczelnik powstania, utracił życie, a Kun-Chodźja, brat jego, schronił się do Kirgizów. Cztery miasta, które się były dostały powstańcom, poddały się zwycięzcom, a ci podwoili haracz coroczny, opłacany przez ich mieszkańców. Chińczykowie rozsiewają pogłoskę, jakoby Ai-Chodźja miał w swoim orszaku kilku europeczyków. Handel odzyskał swoją zwyczajną czynność, i już karawany bucharyjskie idą do miejsc, w których się zbywają produkty tej krainy.

PRUSSY.

Berlin dnia 6 lipca.

(Journal de St. Petersbourg).

Gazety nasze zawierają rapport administracyi długu publicznego, który okazuje naypożądane wypadki. Z niego bowiem wypada, że w przeciągu lat siedmiu, fundusz umorzenia zaspokoił 20 milionów długu, to jest trzecią część całego naszego długu.

— Król Jmć, wydanym rozkazem, uorganizował stany prowincjonalne prusko-saskiej prowincyi. która się dzieli na sześć okręgów elektoalnych. W klasie wieśniaków, dosyć jest mieć czterdzieści morgów magdeburskich w okręgu turyngijskim, ażeby mieć prawo głosu, w innych zaś okręgach, potrzeba w tym celu mieć osiemdziesiąt morgów magdeburskich.

— Na ostatniem zgromadzeniu powszechném księgarzy, znajdujących się w Lipsku, księgarz Perthes z Hamburga, zabrał głos, i oświadczył, że płody literackie, które trapiły niewinność i kaziły obyczaje, przestały niejako ukazywać się od pewnego czasu, że jednak nowa zgroza w tym rodzaju świeżo się zjawia: dla zapobieżenia przeto ile można jej skutków, postanowił nie wrócić wydawcy exemplarzy, które otrzymał, lecz proponuje zgromadzeniu zabrać je dla zniszczenia. Przytomny temu wydawca, chciał się bronić; lecz powszechne oburzenie wzbroniło mu tego, i postanowiono: „zabrać exemplarze, dla zniszczenia ich na, „zajutrz w gmachach birży” co w istocie też nastąpiło. Ułożono się także postępować równie odtąd zawsze w podobnym razie, a kassa spółna birży ponosić będzie wszelkie wydatki.

FRANCYA.

Paryż dnia 2 lipca.

(Journal de St. Petersburg.)

Birża Paryzka w sobotę d. 30 czerwca. — Pięć od sta, 102 fr. 50. — Trzy od sta, 71 fr. 45. — Pożyczka Królewsko-hiszpańska, 59½. — Pożyczka haytańska, 675 fr.

— Postanowieniem Królewskim pod d. 27 czerwca, zwołane są na sierpień rady: okręgowe i jeneralne departamentowe.

— Ostatni biuletyn praw zawiera prawo względem postanowienia budżetu rozchodów i przychodów na r. 1828, zatwierdzonego przez Króla d. 21 czerwca. Podług etatów przyłączonych do tego prawa, przychody mają wynosić 924,410,361 fr., dochody zaś 922,711,602 fr. Pozostaje z przychodów 1,698,759 fr. — Kontrybucya ziemiska z departamentu Sekwany na r. 1828, jest 8,994,694 fr. 43 centymy; kontrybucya zaś od dusz i ruchomości: 5,472,394 fr. a drzwiowe i okienne: 1,471,885 fr.

— Komitet grecki w Paryżu, który już posłał przed trzema tygodniami, 30 tysięcy fr. dla kommisji żywności w Napolu, posłał jej znowu 30,000 fr., z których 20,000 fr. dostarczył komitet Paryzki, a 10 tysięcy; komitet Genewski i Niemiecki. Tenże komitet posłał również posiłki dla Samiyczków, którzy powinni się spodziewać, jak zwykle, stania się pierwszym przedmiotem ataku floty ottomańskiej. P. Féburier, który się już odznaczył w obronie tej potrzebnej wyspy, i nie wahał się na nią powrócić, pomimo okropnych wypadków zaszłych w Morei, odwoził te posiłki.

— P. Gambart; w nocy z d. 21 czerwca w Marsylii, i P. Nicollet, w nocy z d. 22 tegoż miesiąca w Paryżu, odkryli nowego komety; bardzo małego i gołym niedołyżanym okiem. W nocy z d. 21 znajdował się on przy gwiazdzie epsilon w konstellacji kassiope, pod 2 godzinami i 2 minutami wznoszenia się prostego, a 65° i ½ zboczenia północnego.

Paryż dnia 3 lipca.

(z Gazety Warszawskiej.)

Dnia 25 czerwca zawinęła do Marsylii galiota Unicorn, i przywiozła list od Lorda Cochranne do towarzystwa przyjaciół Greków. Kapitan rzeczoney galioty zapewnia, iż Lord Cochranne zabrał lub zatopił dwa brygi tureckie, i że interessa Grecyi wzięły znowu pomyślny obrót. Na teyże galiocie przybył synowiec Lorda Cochranne, wysłany po pieniądze i różne potrzeby. Oddalił się w końcu maja z okolic Aten, a wiadomości jego nie są tak smutne dla Greków, jak je gazety ogłaszały. Odbywa teraz kwarantannę. Odwiedzili go członkowie towarzystwa przyjaciół Greków w Marsylii.

Piszą z Tulonu pod d. 23 czerwca: „Galiota la Torche, która wypłynęła stąd d. 5 b. m. dwoma dniami przed dywizją, zostającą pod rozkazami kapitana Collet, przybyła d. 11 do Algieru. Dowódca jej, wysiadłszy na ląd, oddał Panu Duval, konsulowi naszemu przydeju, listy, które miał z sobą; Konsul pod pozorem odwiedzenia dowódcy, przyszedł ulokować się na jego statku, i tym sposobem uniknął złego obeyscia się: na jakie był wystawiony. Dey, który, jak zapewniają, nie mógł sobie wyobrazić, iżby P. Duval zdołał znaleźć sposób przestania swych zażaleń do tronu Karola X, zostawał w zupełnej pewności, ciesząc się spokojnie przyjemnością zemsty; dla tego też pozwoilił Panu Duval udać się na statek la Torche. Skoro nie uyrzał go więcej z powrotem i skoro się dowiedział, iż galiota odpłynęła dla zatrzymania się w miejscu bezpiecznym od wystrzałów z baterii, żałował mocno swego zbyt czułego zaufania, i wściekał się ze złości, gdy w kilka dni później przybyła dywizja Colleta i zajęła stanowisko, zamykając port zupełnie. Pan Duval, który przeprowadzony został na okręt dowódcy, zostawił (jak słyhać) w Algierze swoje dwie córki i zięcia; wnoszą, iż ci oddali się pod opiekę innych agentów europejskich. Dodają, iż Dey odpowiedział z pewnym rodzajem zuchwalstwa na pier-

wsze propozycje, jakie uczynił mu Pan Collet; oświadczył nawet żal, że nie zatrzymał Konstana w zakładzie. Zaszczycem i szcześnie jest dla ptegi morskiej francuzkiej, iż wyprawa ta była przygotowana z takim pośpiechem, a cel jej kryty z taką tajemnicą, iż Dey nie mógł wiedzieć o rozporządzeniu rządu naszego, i że ani jeden korsarz nie wyszedł z portu dla umknienia przed okrętami wojennymi francuzkiemi. Galiota la Torche wypłynęła d. 16 z Algieru i przybyła tu wczora z powyższemi wiadomościami, które natychmiast posłano sztafetą do Paryża. Dziś koweta Hekla zawinęła tu wracając z Alexandryi w Egipcie, którą opuściła d. 18 b. m., znajdując się na niej Pan Drovetti, jeneralny Konsul francuzki.”

— Dnia 4 —

(z teyże gazety.)

Minister morski zawiadamiając jeneralnego kommissarza żeglugi w Havre, o wydaniu przez Francją wojny Dejowi Algierskiemu, doniósł mu, iż celem zapobieżenia przypadkom, jakichby mogły doznać okręty francuzkie, udające się z Oceanu Atlantyckiego na morze Środkowe, ma być ustanowiony konwoj ochronny, między Kadykszem a Marsylią.

Dowiedniemy się z Tulonu, iż wszelkie przedsięwzięto kroki, aby schwycić wracającą z Alexandryi korwetę Algierską, i że środki zaradcze mające Francuzów i ich własności zabezpieczyć od napadu, zostały nakazane, i równie prędko jako skutecznie dopełnione.

Według listu z Marsylii pod dniem 23 z. m. Dey Algierski rości do Francyi pretensye, z powodu sprawy Natana Bacry, i 7 milionów, które Francya w roku 1820 zapłaciła, a których jednak ani rząd Algierski, ani poddani jego nie otrzyskali, oraz z powodu szanów, które Francuzi w porcie Eale, leżącym przy Bona między Algierem i Tunis, i na mocy traktatów należącym od dawna do Francyi, wysypali; nakoniec z powodu niepłacenia haraczu przez kraje zostające pod opieką Francyi. Dey znieważył Pana Duval, konsula francuzkiego, gdy podczas rozmowy o powyższych okolicznościach, rzucił mu swój wachlarz na twarz, i kazał mu się oddalić. Inny list tegoż dnia pisany z Marsylii, wyraża: „Kroki nieprzyjacielskie z Algierem już się zaczęły. Algiercyzowie dali pierwszą zaczepkę, strzelając do galioty la Torche, której oddział okrętów z Tulonu przybył w sam czas na pomoc.”

Jedna z gazet Lugduńskich pisze: „Wystąpienie przeciw Algierowi potęga morska nie jest dostateczną do pozyskania żadanego zadosyćczynienia. Od czasu, jak Lord Exmouth odwiedził Deja Algierskiego, osadzono tameczne szanice 600 działami. Nie zdaje się, aby okręty francuzkie mogły się tam zbliżyć i strzelać do miasta. Wypadałoby zatem wylądować; lecz wojsko nie wsiadło na okręty.”

— Dnia 6 —

(z teyże gazety.)

Onegdaj wieczorem Xiążę Talleyrand miał prywatne wysłuchanie u Króla Jmci.

Tutejszy Monitor donosi z Rzymu pod d. 22 czerwca, iż choroba Oyca ś. czyni zatrważające postępy, i wzmagają się coraz bardziej. Całe duchowieństwo błaga Wszechmocnego o zachowanie drogiego życia Jego Świątobliwości. Woyna przeciw Algierowi sprawiła wielką radość w Rzymie; nie tylko bowiem mieszkańcy kraju Papieskiego, ale wszystkich prawie krajów Włoskich wiele cierpieli od tych rozbojników morskich.

Słyhać, iż w Montreuil spadł grad, tak wielki, iż niektóre ziarna ważyły półtora funta.

ANGLIA.

Londyn dnia 30 czerwca.

(Journal de St. Petersburg.)

Wiść o przywróceniu cenzury we Francyi, nie sprawiła dotąd żadnego skutku na papierach; to pewna jednak, że się przyczyni do przyspieszenia ich podskoczenia: bo ci, którzy tu mają

Wpływ więcej wpływu w birży, rozumieją, że cen-
tura jest nową rękomią subtelności interesów
francuzkich, i że papiery tego kraju, wolne teraz
od wpływu dziennikarzy, zawsze prawie nieświa-
domych, a często niechętnych, dopydają do tej wy-
sokiej ceny, do jakiejby je podniosła, ciągle wzra-
stająca pomysłność Francyi, i mała wartość pieniędzy
po wszystkich targach Europejskich, gdyby inne-
mi przyczynami nie była wstrzymana.

— Panna *Turner*, której małżeństwo z G.
Wakefieldem zostało teraz rozwiązane aktem par-
lamentu, ma, jak słychać, oddać swą rękę i mają-
tek, wynoszący przynajmniej 600,000 fun. szt., Pa-
nu *Leigh*, sławnemu wędrownikowi, którego po-
siadłości przytykają do majątku Panny *Turner*.

— Pewny szlachcic, przybyły niedawno z Egip-
tu, donosi, że basza tego kraju uzbraja 65 statków
wojennych, pomiędzy którymi liczą 2 okręty lini-
jowe i wiele fregat większych. Piękne nadbrze-
ża Nilu, są w tej chwili trapiące wielką nędzą,
z przyczyny opłat niezmiernych, nałożonych przez
naczelnika rządu na wszystkie produkty, składa-
jące się mianowicie z bawełny, zboża i ziarna gru-
bego, zwanego *dhora*. Ostatni ten artykuł, jest
wysyłany do wszystkich portów Barbaryi, po-
cząwszy od Alexandryi do cieśniny Gibraltarskiej.
Bawełna wysyła się do Francyi i Anglii.
Lecz, że nie ma tak wysokiej ceny, jak wprzó-
dy, okazało się więc wielkie *deficit* w kasie baszy.

Londyn dnia 3 lipca.

(z Gazety Warszawskiej.)

Mowca Izby Niższej na czele kilku człon-
ków tejże Izby, wezwany przez Marszałka, udał
się wczora o wpół do 3ciej po południu do Iz-
by Wyższej, dla usłyszenia rozkazu Królewskie-
go względem odroczenia obrad Parlamentu. W
ogólności mało było członków obecnych w obu
Izbach; nie znajdował się żaden Biskup. Prze-
czytano najpierw Królewskie zatwierdzenie 24
bilów, między którymi są oba bile, dotyczące się
zboża, złożonego w szpichrach pod zamkiem, i
średniej jego ceny. Kommissyą, mającą sobie po-
lecone odroczenie Parlamentu, składali następujący
Panowie: Lord Kanclerz, Arcybiskup Kantua-
ryjski, *Shaftesbury*, *Harrowby* i Vice Hrabia *Go-
derich*. Lord Kanclerz ogłosiwszy rozkaz Króle-
wski względem odroczenia Parlamentu, przeczytał
następującą przemowę:

„Milordowie i Mości Panowie! Mamy zle-
cenie oświadczyć W Panom zadowolenie Króla
Jmci, iż gorliwość W Panów w ułatwieniu inte-
resów krajowych podaje N. Panu możliwość uwol-
nienia W Panów od obowiązku znajdowania się
w Parlamencie. Kazał nam Król Jmci podzięko-
wać W Panom za summy, uchwalone na opędze-
nie wydatków, i razem zapewnić W Panów, iż
N. Pan wydał rozkazy, aby stan skarbu jak naj-
troskliwiej rozpoznano, celem zmniejszenia wy-
datków, ile się to zgadza z publiczną służbą, in-
teressem, honorem i kredytem narodu. Milordo-
wie i Mości Panowie! Król Jmci jest przekonany,
iż cieszyć się będziecie ze stopniowego powiększa-
nia robót w obwodach rękodzielniczych. Ma oraz
Król Jmci nadzieję, iż lubo obrady W Panów
względem praw zbożowych podczas teraźniejsze-
go posiedzenia, nie pozyskały żadnego stanowcze-
go wypadku, wkrótce jednak po zaczęciu nastę-
pnego posiedzenia, będą wniesione i doprowadzone
do celu, który życzenia i prawdziwe interesa wszy-
stkich klas poddanych Króla Jmci, zaspokoją.“

Obrady Parlamentu zostały odroczone do 21
sierpnia.

— *Dnia 6* —

Wczora trzeci raz w tym tygodniu odprawi-
ła się rada u Pana *Canning*. Posłowie Rosyjski,
Austriacki, Francuzki i Portugalski naradza-
li się dnia 4 b. m. z Lordem *Dudley*, a potem od-
wiedził Pana *Canning*. Dziś Poseł Francuzki
miał czynność w wydziale spraw zagranicznych.

Xiążę *Argyll* otrzymał urząd Kanclerza Szko-
cyi po zmarłym Xięciu *Gordon*. Według Gaze-

ty *Times* rozchodzi się pogłoska, iż Pan *Canning*
obejmie znowu Ministerium spraw zagranicznych,
a Xiążę *Portland* teraźniejszy jego urząd. Mar-
grabia *Landsdown* ma być ministrem spraw we-
wnętrznych; Lord *Holland* ma także wejść do
Ministerium. Gazeta *New-Times* przyznaje wpra-
dzie, iż wkrótce mogą zayść odmiany w Ministe-
ryum, lecz nie w sposobie wskazanym przez
Gazetę *Times*.

N I E M C Y.

Od brzegów Menu dnia 9 lipca.

(z Gazety Warszawskiej.)

Królestwo Ichmość Bawarscy przybyli d. 4
b. m. do *Anspach*. Wieczorem tego dnia mie-
szkańcy miasta oświecili domy swoje.

Między Rządami Badeńskim, Hesko-Darmstad-
skim, Nassauskim i kilku innemi mniejszych kra-
jów Niemieckich, rozpoczęły się układy w celu
ułatwienia stosunków handlowych.

N I D E R L A N D Y.

Bruxella d. 8 lipca.

(z Gazety Warszawskiej.)

Dziennik Antwerpski donosi z *Rzymu*, iż
najgłośniejsze trudności do zawarcia konkorda-
tu zostały uprzątnione, i że wkrótce spodziewać
się wypada ogłoszenia tegoż konkordatu.

W Ł O C H Y.

Od granic Włoskich d. 21 czerwca.

(z Gazety Warszawskiej.)

Król Jmci Neapolitański, chcąc okazać woy-
sku dowód swoich łaskawych zamiarów, miano-
wał swego starszego syna, Xięcia Kalabrii, na-
czelnym wodzem wojska lądowego, wyjąwszy
gwardyą Królewską i halabardników, którzy zo-
stają zawsze pod bezpośredniemi rozkazami Mo-
narchy.

— *Dnia 1 lipca.* —

Dnia 25 czerwca odprawił Oyciec S. tajny
konsystorz na Watykanie. Potwierdził 11 Bisku-
pow, i po krótkiej przemowie, ogłosił wyniesienie
X. *Nasalli*, byłego Nuncjusza przy seymie Szway-
carskim i X. *Giansaverio d' Isoard*, Dyakona *Sacra
Rota*, na dostojność Kardynalską. Oświadczył
nakoniec zamiysł odprawienia w kaplicy Papiez-
kiej uroczystych exekwii za duszę zmarłego Kró-
la Portugalskiego *Jana VI*.

Od dnia 1 stycznia do 22 czerwca r. b. ze-
brano 52,944 skudów na restauracyą kościoła ś.
Pawła w Rzymie. Za staraniem Kawalera *Genot-
te*, sprawującego interessa Cesarsko-Austriackie
przy Stolicy ś., zebrano w kraju Austriackim 32,901
skudów. Ogólna składka tym celem złożona, wy-
nosi już 358,826 skudów.

Niedawno blisko *Otranto* spostrzeżono na
morzu nieżywego wieloryba z rodzaju naywię-
kszych. Mieszkańcy nadbrzeżni wyciągneli tłuszcz
z mięsa jego, ile nie było zgnitłym, a szkielet od-
dali do Królewskiego muzeum zoologicznego w
Neapolu.

H I S Z P A N I A.

Madryt dnia 23 czerwca.

(Journal de St. Petersburg.)

Powrót dworu do Madrytu, zapowiedziany
jest urzędowie na 26 b. m.; pobyt jego tu będzie
bardzo krótki.

— Niedowiedziano się jeszcze, aby wojsko
obserwacyjne rozpoczęło jaki ruch wsteczny, lu-
bo zdaje się nie podlegać żadney wątpliwości, że
rozkazy na powrót wewnątrz kraju, wysłane zo-
stały do jenerała *Sarsfield*.

— Jenerał *O'Farill*, który oddawna mie-
szka w Paryżu, dokąd się schronił dla tego, że
był ministrem wojny za Józefa Bonapartego, zo-
stał przywrócony do swoich zaszczytów wojsko-
wych. Xiążdz *d'Arcé*, były arcy-biskup Saragoski,
także dla podobney przyczyny osiadł w Paryżu,
ma być, jak słychać, także wezwanym, do kie-
rowania jaką dyecyzją, albo przynajmniej, za

rzecz pewną głoszą, że weydzie do rady stanu, i powróci do zaszczytnu orderu Karola III wielkiego krzyża.

— Pewny kanonik z Toledu, otrzymał zlecenie udania się do Katalonii, i rozpoczęcia tam śledzenia przyczyn, utrzymujących rozruchy w tej prowincyi. Już podobne zlecenie otrzymał P. *Lezama*, wyższy urzędnik w ministerjum łaski i sprawiedliwości; lecz nie zdaje się, aby w swoim raporcie dostarczył rządowi wszystkich objaśnień, jakich ten wymagał.

— Xiążę *San Carlos* mianowany został posłem do Paryża.

— Dnia 25 czerwca —
(z Gazety Warszawskiej.)

Każdy zajmuje się tu jeszcze interessem Biskupów Kolumbijskich. Słychać, iż tym celem odprawi się Concilium narodowe pod przewodnictwem Arcybiskupa Toledańskiego. Wreszcie postanowienia rządu naszego są dzielne. Mówią, iż sprawujący interessa nasze w Rzymie został odwołany, a sprawujący interessa Papieżkie przy Dworze naszym miał otrzymać paszport do wyjazdu. Rada Kastylijska oświadczyła, iż Król Jmć może również mianować Biskupów do diecezji, które już Oyciec S. osadził. Rada Indyjska nie podała jeszcze zdania swego. Z drugiej strony niektóre osoby twierdzą, iż Pan *Calomarde* ubłagał Monarchę, i że postanowi gońca do X. *Tiberi*, Nuncjusza Papieżkiego, skłaniając go do przybycia do Hiszpanii.

Lazarety w Estremadurze i Andaluzyi napelnione są chorem i żołnierzami z wojska obserwacyjnego.

Od granic hiszpańskich 4 lipca.

Margrabiowie *Chaves* i *Silveira*, oraz Nuncjusz Papieżki, znajdowali się jeszcze d. 28 czerwca w *Bajonnie*, Nuncjusz mieszka w domu wiejskim *Marac*.

Donoszą z *Pampeluny* pod d. 25 czerwca, iż z powodu ciągłych rozruchów w Katalonii i Arragonii, wyszła d. 21 odezwa do wszystkich dobrych Hiszpanów, aby wyteplili łotrów.

Herszt powstańców *Estanys* zatrważa spokojnych mieszkańców w górach. W *Mancha* miała się pokazać nowa banda konstytucjonistów.

PORTUGALIA.

Lisbona dnia 16 czerwca.

(z Gazety Warszawskiej.)

Dzisiejsza gazeta tutejsza ogłosiła dwa postanowienia Królowny Rejentki, względem tymczasowego mianowania ministra morskiego *Noranha* ministrem przychodów i skarbu, a jenerała *Sal-danha* ministrem spraw zagranicznych.

Major *Don Manuel de Lima Berreda* Prąca popłynął do *Rio Janeiro*, z listami (jak słychać) od nowego ministerjum do *Don Pedro*.

Mówią o mocnem poróżnieniu między Panem *A'Court* i jenerałem *Clinton*.

TURCJA.

(z Gazety Warszawskiej.)

Dostrzegacz Austriacki z d. 3 lipca umieścił następujące wiadomości z Grecyi:

Listy z *Korfu* pod d. 7 czerwca wyrażają: „Odebrany w tej chwili list z *Zante* pod d. 2 b. m. donosi, iż na tej wyspie d. 31 maja po południu zawiadomiono przez znaki o pokazaniu się okrętów tureckich. Nazajutrz zrana widziano tamże wspomniane okręty, i poznano, iż to była flotta turecka; składała się z 27 okrętów, a mianowicie: 1 okrętu liniowego, 8 fregat, 12 korwet, 4 brygow i 2 galiot; krążyła przez ten dzień cały przy brzegach *Morei*. Lord *Cochrane*, który wówczas z fregatą *Hellas* znajdował się między *Skrofami* i *Patras*, opuścił to stanowisko za zbliżeniem się floty tureckiej, i zostawał przez całe popołudnie między *Skrofami* i kanałem *Itaki*. Dnia 2 b. m. zbliżyła się flotta turecka do warowni *Tornese*; Lord *Cochrane* bardziej się jeszcze oddalił od tego stanowiska, które d. 1 b. m. zajmował; ani statek parowy *Karteria*, ani żadne inne Greckie okręty nie były przy nim; zabrane zaś przez siebie zdobycze trzymał ciągle Lord *Cochrane* poza swoją fregatą. Skoro dowiedziano się w *Zante* o przybyciu floty stambulskiej, natychmiast komitet Grecki, znajdujący się tamże, wysłał dwóch śpiesznych gońców do Lorda *Cochrane* z zawiadomieniem go o tem. Synowiec Lorda *Cochrane* przybył d. 31 maja do *Zante*, żądając po odbytej kontumacyi ma się udać, jak słychać, do *Marsylii*. Statek parowy jónski *Sir Frederick Adam*, który d. 5 b. m. wypłynął ząd do dalszych wysp jónskich, spotkał w tymże dniu niedaleko wyspy *Paxos*, 18 okrętów wojennych, należących do floty stambulskiej. Dowódca statku parowego zapytany przez Turków, kto jest? gdy odpowiedział, iż do rządu angielsko-jónskiego należy, uzyskał zaraz wolność odbywania dalszej podróży; przed oddaleniem się atoli był jeszcze badany, czyli nie wiedział, gdzieby się teraz Lord *Cochrane* znajdował, gdyż okręty tureckie mają rozkaz, aby go wysledziły.”

Późniejszy list z *Korfu* pod dniem 10 czerwca, wyraża: „Statek parowy *Sir Friderik Adam* wrócił do tutejszego portu, zamiast o godzinie 5ciej, dopiero o 10 w nocy; przyczyną tego opóźnienia było, iż Turcy mniemając, że bandera angielska jest tylko podstępem, strzelali do niego, co zmusiło go do oddalenia się dla bezpieczeństwa w okolice *Santa-Maura*.”

Z *Zante* odebrany list pod d. 7 czerwca donosi, iż flotta turecka prawie zupełnie z tamtych okolic odpłynęła. Nie wiadziiano także nic o fregacie *Hellas*. Późniejszy list pod d. 12 czerwca donosi, iż Lord *Cochrane* wrócił do *Poros*.

Pułkownik angielski *Gordon* przybył d. 7 czerwca do wyspy *Zante*, i jest oburzony na Greków z powodu wiadomego niedotrzymania Turków kapitulacyi, zamysła on wrócić do Europy; tamże przybyli z Grecyi officerowie Bawarscy i wkrótce udadzą się do oyczyzny swojej. O pułkownika *Heidegger* mówią, iż popłynął do wyspy *Milo*, celem szukania starożytności.

Kurs wileński na asygnaty od dnia 8 julii: rub. srebr. 3 rub. 77½, imperyal 37 r. 75 k.

	Czas obserwacyi.	Wysokość Barom.	Wys. Ther. Réau.	Wiatry.	Odmiana w powiet.
Obserwacye meteorologiczne.	d. 11 godz. 3 wiecz.	27 cal. 11,5 lin.	+ 18,25 stopni	Północno-Zach.	Pochmurno
	d. 12 — — —	27 — 11,2 —	+ 18,75 — —	Północny	Pogoda.
	d. 13 godz. 5 zrana.	27 — 11,7 —	+ 11,25 — —	Północny	Pogoda.

Pozwolono drukować. Z polecenia JW. Litewskiego Wojennego Gubernatora. Andrzej Bucharski Rzeczywisty Radca Stanu i Kawaler.

w Drukarni Redakcyi.

DO DATEK DO GAZETY KURYERA LITEWSKIEGO N. 82.

Wilno dnia 13 Lipca r. 1827 Roku.

Roku 1827 junii 30 dnia, w protokule Rządu Gubernialnego Litewsko-Wileńskiego zapisano.

Rząd ten, wysłuchawszy Ukazu Rządzącego Senatu, pod dniem 3 przeszłego junii N. 1551, w którym wyrażono: Rządzący Senat wysłuchawszy: naprzód przełożony dla należytego wypełnienia przez P. Zarządzającego Ministerium Sprawiedliwości, Senatora i Kawalera Xęcia Alexeja Alexiejewicza Duthorukowa, kopii Opinii Rady Państwa w brzmieniu następującym: Rada Państwa na Departamentach spraw cywilnych i duchownych, i na Powszechnem Zebraniu, rozpatrywała sprawę, wprowadzoną przez Ministra Sprawiedliwości dla różności zdań, następującą na Powszechnem Zebraniu Departamentów Sankt Petersburgskich Rządzącego Senatu o prawności urzędowania małoletniego Antoniego Parczewskiego. Rada Państwa, znajdując w tej rzeczy zgodne z prawidłami zdanie Ministra Sprawiedliwości i zgadzających się z nim Senatorów, postanowiła: we wszystkich częściach jej potwierdzić, z odmianną tylko co następuje: 1) Wszystkie osoby, osadzone na więź, na mocy NAWMIĘŚCIEGO Manifestu, dnia 22 augusta przeszłego 1816 roku następnego, od tej kary uwolnić. 2) Adwokata Łopattę, któremu zabrania się spełniać obowiązek za umieszczenie w głośkach uszczypliwych wyrazów, i za nieprzystoynę w Sądzie odpowiadać, na mocy tegoż NAWMIĘŚCIEGO Manifestu, od obowiązku nie usuwać, ale zalecić mu, iżby ciesząc się NAWMIĘŚCIEM dawaną łaską, na przyszłość w odbywaniu tego obowiązku postępował zgodnie z prawami, niewychodząc z prawideł przez nie przepisanych. 3) Asesora Sądu Głównego Wileńskiego Rodkiewicza, i innych jego członków, od naznaczonego pieniężnego sztrafu uwolnić, na podstawie powyższego NAWMIĘŚCIEGO Manifestu. Na tej Opinii napisano: JEHO CESARSKA MOŚĆ, nastąpił Opinią na Powszechnem Zebraniu Rady Państwa w rzeczy o prawności urzędowania małoletniego Antoniego Parczewskiego. Nawiązywał potwierdzić raczył i rozkaz i wypełnić. Prezydent Rady Państwa Hrabia W. Koczubey, Sankt Petersburg 19 maj. 1827 roku. I powtóre, uczynioną sprawkę, z której okazuje się: w 2gim Oddziale Departamentu 5iego Rządzącego Senatu, było dzieło śledztwienne, przedstawione przez Zastępcę miejsc. Wileńskiego Cywilnego Gubernatora, tamiecznego Wice-Gubernatora Horna, o Podkoniuszym Litewskim Panu Bulharynie, Plenipotentie jego Radcy honorowym Hawniżycu Hulewiczu, Karmierunkrze Hrabie Stanisławie Tyżkiewicz, o jego żonie Kazimierze i Plenipotentie ich Szambelanie Kalizie Komarze, osadzonych za niesprawiedliwe wprowadzenie przez nich wątpliwości, i uczynione z nich przez Komara doniesienie, jakoby Podpółkownik Ignacy Parczewski niema prawego syna Antoniego, takż o Adwokatach Sądów Wileńskich: Janie Łopacie i Janie Kotwiczu, oddanych pod Sąd za umieszczenie przez nich, w podawanych ze strony Bulharyna i Tyżkiewiczów do miłysze urzędowych pismach, wyrażen, obrażających honor Parczewskiego i podpierających powiadanie Komara, co do pochodzenia syna Parczewskiego. Oprócz tego z nich Łopattę i za nieprzystoynę Sądowi Grodzkiemu Wileńskiemu na punkcie zapytań odpowiadać, również i o z szłych w tej sprawie w Sądzie Głównym nieporządkach, dzieło to, dla następującego w 2gim Oddziale 5iego Departamentu różności zdań, weszło na rozpatrzenie do Powszechnego Zebrania Departamentów Sankt Petersburgskich Rządzącego Senatu, w którym takż wynikły różne zdania. Na skutek czego przedstawione zostało do P. Ministra Sprawiedliwości na konsultacyę. P. Minister Sprawiedliwości, Generał piechoty i Kawaler Xęć Dymitr Iwanowicz Łobanow-Rostowski, w danem w tej sprawie Powszechnemu Zebraniu Rządzącego Senatu 3 lute-

go 1826 roku, przełożeniu, wyraził: 1) W odby-
tém przez Sąd Grodzki Wileński śledztwie, głów-
wnymi zaobieganiem nazywa się to, że jedni świad-
kowie byli examinowani bez przysięgi, drudzy do-
prowadzani do przysięgi bez obecności stron. Jak-
kowe czynności, chociaż i rzeczywiście nie są zgo-
dne z processami wojskowemi, w Guberniach
Wielkorossyjskich eksystującemi; ale gubernia
Wileńska zostaje na prawach osobnych, z których
w Statucie Litewskim Art. 61 Rozd. 11, i po-
dług Konstytucyi 1726 roku, o śledztwach posta-
nowiono: „examinować świadków stanu szla-
checkiego pod sumieniem; ludzi zaś stanu pro-
stego pod przysięgą;” i tegoż Art. w § 2 po-
wiedziano: „Strony, w czasie takich zapytań i
badań, nie powinny znajdować się przy śledzą-
cych; a podług tych prawideł, w tamiecznym kra-
ju istniejących, powyższe czynności niemoga być
poczytywanemi za opuszczenia. Nad to oprócz
zapytywanych bez przysięgi 36 osob szlachty i o-
sob duchownych, i oprócz powołanego chystu czy-
nionego z 79 mieszkańców sąsiedzkich, było i pod
przysięgą zapytywano 19 osob, tychże samych,
do których odwołał się obwiniający Bulharyn w
probie 1817 lutego 5 dnia; wypada, że smych
przysięgłych świadków dosyć było dla przekoni-
nia, iż młodzieniec, o którym śledztwo odbywało
się, jest tenże sam, który rodził się z żony Par-
czewskiego, a nieprzybrany obcy. Chociaż pom-
niony Bulharyn, po wyexaminowaniu tych ludzi,
nazywa niezgodnym z prawidłami i to, że pytani
byli pod przysięgą słudzy Parczewskiego, któ-
rych, podług prawa, na świadków za Panów so-
ich przyjmować niekazano; ale ponieważ sam
Bulharyn w powyższej probie żądał mianowicie,
iżby wezbrane śledztwa examinowani byli ludzie,
którzy znajdowali się blisko Parczewskiego na u-
slugach, i mieszkali w domu Parczewskich; takż
i podług prawa względem spraw kryminalnych
Rozd. 11 Art. 62, postanowiono w tych słowach:
„Śledzący powinni udać się na miejsce, gdzie za-
rządził się wypadek, i tam wywieść się od naj-
bliższych sąsiadów, szlachty, smych pinów, ich
rządców, sług, włóścian;” więc podług tego, ex-
aminowanie ludzi na usługach u Parczewskiego, wez-
bra się cięży, przy urodzeniu i chrzcie jej syna
znajdujących się, i osobiście wszystko to widzą-
cych, zrobono zgodnie z prawem i życzeniem sa-
mego obwiniającego, który, podług tego już teraz
odrzucać ich wyznania niema prawa. Dlaczego i
należy zgodnie z Opinią 28 PP. Senatorów, po-
twierdzenie pierwszy punkt dekretu Sądu Głównego
w tém, iżby żądanie Bulharyna o naznaczenie
nowego śledztwa, zostawić bez uwagi. 2) Dowody
poszczególne wypisane w Opinii trzech PP. Sena-
torów Departamentu 5go i te uwagi, które w O-
piniach 11 PP. Senatorów zostały wyrażone, za-
wierają w sobie zupełne, jasne i bardzo dostateczne
przekonanie o tém, że syn Parczewskiego Antoni,
teraz w życiu będący, jest ten sam, który rodził
się z jego żony Katarzyny z domu Żukowskiej; dla
czego należy, zgodnie z Opinią 28 PP. Senatorów,
potwierdzić drugi punkt dekretu Sądu Głównego
w tém, iżby wprowadzoną wątpliwość o jego uro-
dzeniu, jako niemającą zasady, zostawić bez uwa-
gi i uznać go za rzeczywistego syna Podpółkowni-
ka Parczewskiego i jego żony Katarzyny; o czem
dla wiadomości, dać znać wszystkim tym urzędom
i osobom, do których to się ściaga, a oskarżenia,
głosy i prośby, które rzuciły tę wątpliwość,
znikczemnić i z aktów wyeliminować. 3) Przez do-
niesienie Szambelana Komara Hrabie Tyżkiewicza,
żony jego i podkoniuszego Bulharyna, Podpółko-
wnik Parczewski był obwiniony o zamiar cudze-
go dziecięcia zamiast swojego, które rodziło się nie-
żywym, umyślnie, ażeby przywłaszczyć przez ten
fałsz majątek Żukowskiego, i o co na ich żądanie
i ta sprawa kryminalna odbywała się, jako o po-

stępki fałszywy! Jakowy występki, jeśli by był rzeczywiście uczyniony i dowiedziony, poddałby Parczewskiego karze podług Artyk. 6go nadanego Stanowi Szlacheckiemu Dyplomu, i podług punktu 2go Artyk. 16go Rozd. Igo Statutu Litewskiego, z których w pierwszym kazano, za fałszywe postępkę pozbawić dostojności Szlacheckiej, a w ostatnim postanowiono, za fałszowanie dokumentów i odmienienie pieczęci dla swojej korzyści, pozbawić życia. Ale ze wszystkich dowodów widocznie okazuje się, że Parczewski nieczynił zamiany dziecięcia cudzego na miejsce swojego, i korzyści w otrzymaniu przez ten podstęp majątku, nie miał jeszcze wówczas na celu; gdyż syn jego urodził się w tym czasie, kiedy właścicielka tego majątku, córka Zukowskiego, była jeszcze w życiu. Zatem i ten postępek kryminalny, rzucony na niego niesprawiedliwie i jedynie z widoków korzyści, jak i Bułharyn w prośbie 1819 junii 3 napisał: iż on przedsięwziął dowieść dla usunięcia od sukcesyi Antoniego Parczewskiego; a na takie przypadki w konstytucji 1726 roku, xiędze 6tey na str. 432, postanowiono: „Za podrobienie albo fałszowanie karać śmiercią; na rzucającego zaś, lecz dowieść niemogącego, naznacza się także kara;” a w Konstytucji 1699 roku xiędze 6tey str. 34, między innymi postanowiono; „ci, którzy opisują kogo w oświadczeniach, ale niedowiodą, powinni być ukarani tysiącem kop groszy litewskich i siedzieć in fundo przez pół roku.” Chociaż obwiniający usprawiedliwiają się przez to, że uczynili to oskarżenie dla tego, iż jakoby w księgach metrycznych był nieporządek, i o urodzeniu tego dziecięcia w raportach do Zwierzchności duchowney nie było wyrażono; ale to uniewinienie się okazuje się być niesprawiedliwem: gdyż oni podali skargi w końcu 1816 i na początku 1817 roku, a niedbalstwo w raportach xiędza okazał Bułharyn i wyraził w prośbie 1819 roku apryla 14 dnia. Zatem te zaniedbania, jako wówczas jeszcze niewiadome, nie mogły służyć za fundament do oskarżenia i zupełnie w niem nie są wspomniane; wypada, iż nie ma żadney prawney przyczyny do uwolnienia ich od tej kary, jaka podług praw, za taki postępek jest naznaczona. Dla czego, chociażby należało na Komara, Hrabie Tyszkiewicza, żonę jego i Bułharyna przeznaczyć tę karę, pod jaką oni podciągali Parczewskiego, i pozbawili ich dostojności szlacheckiej, zstać do Syberyi; ale ponieważ w późniejszym czasie zrzekli się oni od dalszych dowodzeń tego występkę, więc zgodnie z Opinią 11 PP. Senatorów, należy tylko potwierdzić dekret Sądu Głównego w punktach 3cim, 4tym i 7ym, zawierający się w tém, iżby Szambelana Komara, Hrabie Tyszkiewicza i Podkoniuszego Bułharyna, osadzić w wieży in fundo: Komara na rok, a Hrabie Tyszkiewicza i Podkoniuszego Bułharyna, każdego na pół roku, i uzyskać z każdego po tysiąc kop groszy litewskich, a od Komara dwa tysiące, i żeby Hrabinię Tyszkiewiczową, która powinna była zgadzać się na rozporządzenie swojego męża, od kary uwolnić. 4) Przez Naywyżey potwierdzone postanowienie Komitetu PP. Ministrów 1819 lutego 11 dnia, rozkazano: „iżby wyższe miejsca Sądowe w dekretach swoich mianowicie wyrażały, czy utwierdzają lub kassują dekreta niższych urzędów, a jeśli kassują, więc dla czego mianowicie.” Na mocy czego należy wspomnieć w rozwiązaniu Rządzącego Senatu i o innych punktach dekretu Sądu Głównego, czy utwierdzają się one, albo dla czego odmieniają się, mianowicie punkt 5ty tegoż dekretu, którym naznaczono: żeby Hrabia Tyszkiewicz, który napisał w swoim objaśnieniu pogroźki zemsty na Podpółkownika Parczewskiego, złożył pewną porękę, należy odmienić dla tego, że ponieważ Parczewski już umarł, więc i dalsze zabezpieczenia przez porękę życia jego, teraz nie są potrzebne. Punkt 13ty dekretu Sądu Główn., którym adwokata Łoppatę, za napisanie i umieszczenie w głosach drukowanych słów i wyrażeń honor krzywdzących, i za dawane odpowiedzi z dotkli-

wością i nieuszanowaniem dla urzędu sądowego, osadził tylko do wytrzymania w wieży wyższej przez sześć niedziel, dopełnić zgodnie z Opinią 11 PP. Senatorów tém, żeby na podstawie Konstytucji 1764 roku, w której postanowiono: „ponieważ adwokaci z ujęciem honoru wykładając sprawę, nie zachowują żadnego uszanowania dla Sądu i stron, i mają zwyczaj łżyć, więc za takie postępkę usunięciem od obowiązku ukarani być powinni;” pomienionemu adwokatowi Łoppatcie naprzysiężność pełnić tego obowiązku zabronić. Wszystkie zaś inne punkta dekretu Sądu Głównego zgodnie z Opinią 11 PP. Senatorów, należy potwierdzić, mianowicie punkt 6ty o uzyskaniu od Hrabiego Tyszkiewicza dla czterech urzędników nawiązki po sześć kop Statutowych; 8my o zostawieniu Zwierzchności Duchowney rozpatrzenie względem niedbalstwa xiędza; 9ty o wytrzymaniu in fundo przez pół roku plenipotentą Bułharyna, Radcę honorowego Hulewicza i o uzyskaniu z niego tysiąc kop za uczestnictwo w namówieniu doktora i akuszerki do wydania fałszywego świadectwa, i za podstawienie swojego sługi dla podania do akt sądowych metryki; 10ty o wytrzymaniu szlachcianki Kiewliczowej przez sześć niedziel przy Policji, i względem uwolnienia od kary służącej Żurawskiej; 11ty i 12ty względem uwolnienia od kary adwokatów Grobickiego i Kotwicz; 14ty o zostawieniu Parczewskiemu i innym względem wydatków swoich poszukiwać i dowodzić w Sądzie cywilnym; 15ty, iżby o zbiegłym służącym Hulewicza zakomunikować Rządowi Gubernialnemu, i nakoniec 16ty objaśniający o porównaniu kop z teraźniejszą monetą, i że osoby osądzone na wieżę in fundo, zalecono przez Ukaz 1806 roku augusta 30, trzymać w turmach albo ostrogach w osobnych podług rodzaju występkę oddziałach, 5) Za nieporządek opisany w przedstawieniu pełniącego obowiązek Cywilnego Gubernatora, zasłży w Sądzie Głównym w tém, że Assesor Rodkiewicz żądał objąć zdanie swoje obu stronom, a inni członkowie, którzy byli powinni tylko przyłożyć je do dekretu i odesłać na rewizyę; robili osobną przeciwno temu zdaniu rezolucyą, przezco wyrok i zdanie stały się wczesnie głośnie; należy osobno peną pieniężną osztrafować Assesora, a osobno innych Członków po rozpatrzeniu Rządzącego Senatu, Członków zaś Sądu Grodzkiego, ponieważ o żaden nieporządek w odbytem śledztwie nie są przekonani, do uzyskania peny niepoddawać. Na tej podstawie P. Minister sprawiedliwości przekładał Rządzącemu Senatowi, azali niepodobna się postanowić jednomyślny w tej sprawie wyrok. Po wysłuchaniu tego przełożenia na Powszechném Zebraniu Senatu, 16ście osob PP. Senatorów zgodziło się z tém przełożeniem, a z powodu różności zdań innych PP. Senatorów, przedstawioną była sprawa ta do Rady Państwa; a zatem Rządzący Senat o powinności i nieodmiennem wypełnieniu wyżej wypisanej Naywyżey potwierdzoney Opinii Rady Państwa, zaleca temuż Rządowi Gubernialnemu przez Ukaz, przy którym przesyła antenetyczne dzieło, dla odesłania go, gdzie należy. Rozkazali uczynić: 1) Ponieważ punktem 2gim Naywyżey potwierdzoney Opinii Rady Państwa, postanowiono: wprowadzoną wątpliwość o urodzeniu syna Podpółkownika Ignacego Parczewskiego Antoniego, jako nienającą zasady, zostawić bez uwagi i uznać go za syna rzeczywistego Podpółkownika Parczewskiego i jego żony Katarzyny; oczem dla wiadomości dać znać wszystkim tym urzędom i osobom, do których to się ściąga; a oskarżenia, głosy i prośby, które rzucały tę wątpliwość znikczemnić i wyeliminować, — więc dla niewiadomości temuż Rządowi, w jakich aktach miejsc urzędowych zaniesione były te oskarżenia, do jakich urzędów podawane były prośby i wiele gdzie znajduje się głosów, także ze względu, iż niektóre z należących do tej sprawy osób, mają przebywanie w tutejszey Wileńskiej, Grodzieńskiej, Mohilewskiej i Witebskiej Gubernii, z wypisaniem wszystkiego, co się wyżej wspomniało, do wszystkich tutejszey gubernii powiatowych

przedowych miejsc, również do miejskich i ziem-
skich Policji posłać Ukazy; a do miejsc urzęd-
owych Gubernialnych, także do Rządów guber-
nialnych: Mohilewskiego, Grodzieńskiego, Witeb-
skiego komunikacye z tém, iżby wynalazłszy w
aktach i aktach, jakie tylko w nich okazały się o-
skarżenia i prośby, które rzuciły wątpliwość o
rodzeniu syna Parczewskiego Antoniego, natych-
miast kazać znikczemnić i wyeliminować z tych
dokumentów; głosy zaś ze wszystkich urzędów i od tych o-
sob, u których takowe znajdują się zebrawszy, ta-
kież znikczemnić i o skutku ten Rząd uwiadomić
właściwymi korespondencyami, a dla wiadomości
tem PP. Marszałków Gubernialnego i Powiato-
wych, przesać do Kancellaryi P. Cywilnego Guber-
natora 13cie exemplarzy tego postanowienia. Ze-
nać zaś wszystkie te osoby, które mogą mieć u-
wagę pomienione głosy, natychmiast dostawiły je
do tych Policji, w wiedzy których przebywają, dla
przebiegu rzeczonych ich znikczemnienia, o tém wy-
ręcznie ogłosić w gazecie Kuryera Litew-
skiego, które i przesać przy zapisce do jej Reda-
ktora. 2) Z powodu zamieszkania Podkoniuszego
Litewskiego Pawła Bulharyna w gubernii Gro-
dzieńskiej, Kamerjunkra Hrabiego Stanisława
Lyskiewicza w mieście Sankt-Petersburgu, żony
jego Kazimiry w powiecie Szawelskim, Szambela
Kaliksta Komara w gubernii Mohilewskiej, Hu-
lewicza w powiecie Kowieńskim, sukcesorów Par-
czewskiego w powiecie Wileńskim, a adwokatów:
Łopaty, Kotwicz i Grobickiego, również szla-
chcianki Kiewliczowej i służący Żurawskiej
w mieście Wilnie, odnieść się do Rządu Gubernial-
nego Sankt Petersburgskiego, Grodzieńskiego i Mo-
hilewskiego, Sądom zaś Niższym Ziemskim: Szaw-
elskiemu, Kowieńskiemu i Wileńskiemu, także
miejskiej Wileńskiej Policji zalecić przez uka-
zy, iżby, objawiając wszystkim im, przez kogo na-
leży, za rewersami wspomnioną Opinią Rady Pań-
stwa N a y w y ż e y potwierdzoną; z nich zaś Wi-
leńska miejska Policja ponowiwszy zalecenie a-
dwiokadowi Łopacie, żeby ciesząc się N a y w y ż e y
darowaną łaską, podług Manifestu 22 augusta 1826
roku wydanego, na przyszłość w pełnieniu swojego
obowiązku, postępował zgodnie z prawami, nie wy-
chodząc z prawideł przez nie przepisanych. — donio-
sły i uwiadomiły o tem ten Rząd, jak można, w naj-
pręższym czasie. 3) Ponieważ przez powyższą O-
pinią Rady Państwa N a y w y ż e y potwierdzoną,
postanowiono punkt 6, 8, 9, 10, 11, 12, 14, 15, i 16
dekrety Sądu Głównego potwierdzić, przeto do De-
partamentu czasowego spraw kryminalnych odnieść
się, ażeby raczył terazże nadesłać do pomienione-
go Rządu poświadczoną kopiją tego swojego dekretu,
w sprawie niniejszej następującego, z wykładem
niem na język rosyjski, dla uczynienia rozporzą-
dzenia, ku należytemu podług wyżej wyrażonych
punktów wypełnieniu; przy czem przesać do tegoż
Departamentu i autentyczne dzieło z tem, iżby raczył
oskarżenia, wyznania, prośby i głosy, jakie w nim
znajdują się, znikczemnić i wyeliminować. I 4) o ta-
kowem postanowieniu, raportować Rządzącemu Sen-
atowi; a JW. Litewskiemu Wojennemu Guber-
natorowi z wypisaniem Ukazu Rządzącego Senatu
donieść; Wileńskiemu zaś Sądowi Grodzkiemu
dać wiedzieć przez Ukaz, uwiadomiwszy o tem po-
stanowieniu i Konsystorz Duchowny Wileński
Rzymsko-Katolicki.

Zgodno: Sekretarz Kowalenok.

ОБЪЯВЛЕНИЕ.

3 Провіантскій Департаментъ Военнаго
Министерства объявляетъ, что въ слѣдствіе
разрѣшенія Начальства на поставку провіанта
и овса для продовольствія въ будущемъ 1828
году поселенныхъ въ Слободско-Украинской Гу-
берніи войскъ и прочихъ находящихся въ окру-
жѣ того поселенія, также Харьковскаго бата-
ліона внутренней стражи съ жандармскою ко-
мандою, и конногорныхъ урядныхъ инвалидовъ
командъ, назначающихся въ Слободско-Украинской
Казенной Палатѣ торги въ будущемъ ноябрѣ
мѣсяцѣ 1-й 2го, 2-й 5го и 3-й 10; и на пере-
торжку 12, 15 и 16 числа того ноября.

Количесвожъ провіанта и овса и конди-
ціи, на основаніи которыхъ должна производ-
иться поставка оныхъ, объявлены будущъ при
торгахъ.

На вышеозначенные сроки вызываются же-
лающие къ торгамъ съ залогами, какіе опреде-
лены Указами 14 іюня 1817 и 19 іюля 1818 го-
довъ по поставкамъ въ казну вина, а на обез-
печеніе задатковъ особо.

Между тѣмъ предварительно Провіант-
скій Департаментъ объявляетъ, что желающимъ
будущъ на волю принять поставку про-
дуктовъ, сколько кто пожелаетъ по мѣрѣ его за-
казовъ; что платежъ денегъ чинимъ будещъ
точно въ сроки по условіямъ безъ малѣйшаго
задержанія и протолочки, что при приѣмѣ по-
ставляемыхъ продуктовъ наблюдаема будещъ
справедливая справедливость и ошнудъ не бу-
дущъ имѣть мѣста, не только припрѣшеніе, но
само малѣйшее напрасное промедленіе.

Начальникъ Ошдѣленія Бвлевъ.

Снолоначальникъ Захаровъ.

3 Prowiantski Departament Ministerjum
woynny ogłasza: iż na skutek rezolucyi Zwierz-
chności na dostawę prowiantu i owsa na żywność w
następnym 1828 roku osiedlonych w Słobodzko-
ukraińskiej gubernii woysk i innych znajdujących
się w okręgu tego osiedlenia, także Batalio-
nu charkowskiego wewnetrzney straży z komendą
jendarmow, i niektórych powiatowych komend
walidów; nazzaczają się w Słobodzko-Ukraiń-

skiej Izbie Skarbowej targi w następującym mie-
siącu nowembrze: pierwszy dnia 2, drugi 5 a trze-
ci 10, a na dobicie targow dnia 12, 15 i 16 tegoż
mca nowembra.

Ilość zaś prowiantu i owsa, i warunki, na o-
снове которыхъ ма się odbywać dostawa оныхъ,
objawiona zostanie przy targach.

Na wyżej naznaczone terminy wzywają się
życzący do targow z ewikcyami, jakie są ustano-
wione Ukazami 14 junii 1817 i 19 julii 1818 ro-
ku, podług dostaw do Skarbu wódki, a osobno na
zabezpieczenie zadatkow.

Nadto uprzednio Departament Prowiantski
ogłasza: że życzącym będzie zostawiono do ich
woli przyjąć dostawę produktów, ile kto może w
miarę swojej ewikcyi; że opłata pieniędzy nastą-
pi punktualnie w terminach podług umowy bez
najmniejszego zatrzymania i przewłoki; że pod-
czas przyjęcia dostawianych produktów, zachow-
wana będzie najszybsza sprawiedliwość, i zgo-
ła nie będą miały miejsca nie tylko ociężałość,
lecz i najmniejsza daremna zwłoka.

Zarządzający Oddziałem Bielajew.

Naczelnik Stołu Zacharow.

3 Провіантскій Департаментъ Военнаго
Министерства объявляетъ, что въ слѣдствіе
разрѣшенія Начальства на поставку провіанта
и овса для продовольствія въ будущемъ 1828
году поселенныхъ въ Херсонской и Екатери-
пославской Губерніяхъ войскъ и прочихъ нахо-
дящихся въ округѣ того поселенія, назнача-
ются въ Херсонской и Киевской Казенныхъ
Палатахъ торги въ генварѣ мѣсяцѣ будущаго
1828 года: первой 17, второй 20 и третій 24,
и на переторжку 26, 27 и 30 числа того генваря.

Количесвожъ провіанта и овса и конди-
ціи, на основаніи которыхъ должна производ-
иться поставка оныхъ, объявлены будущъ при
торгахъ.

На вышеозначенные сроки вызываются же-
лающие съ залогами, определенными Указами
14 іюня 1817 и 19 іюля 1818 годовъ по постав-
камъ въ казну вина, и на обезпеченіе задат-
ковъ особо.

Мѣжду тѣмъ предварительно Провіант-

ский Департаментъ объявляетъ, что желающимъ предоставляется на волю, принявъ поощровку въ какомъ количествѣ, въ какомъ кнѣ самъ пожелаетъ и обезпечить исправность снѣной законными залогамъ, что платежъ денегъ чинимъ будетъ точно въ сроки по условіямъ безъ малѣйшаго задержанія и проволочки, и что при приѣмѣ поставляемыхъ продуктовъ наблюдаема будетъ строжайшая справедливость и ошнудъ не будутъ имѣть мѣста не только припрѣненіи, но и самонадѣнное напрасное промедленіе. Начальникъ Отдѣленія Бѣлевъ. Стодоначальникъ Захаровъ

2. Провіантскіи Департаментъ Министерствъ войнъ оглашаетъ: изъ на skutek rezolucyi Zwierzchności na dostawę proviantu na żywność w następującym 1828 roku osiedlonych w gubernii Chersońskiej i Ekaterynosławskiej w rok i innych znajdujących się w okręgu tego osiedlenia, naznaczają się w Lwacu Skarbowych Chersońskiej i Kijowskiej targi w miesiącu jula i następującego 1828 roku: pierwszy dnia 17, drugi 20 a trzeci 24, a na dobicie targow dnia 26, 27 i 30 tegoż miesiąca.

Ilość proviantu i owsa, i warunki, na ośnwie których na się odbywać dostawa onych, objaśniona zostanie przy targach.

Na wyżej naznaczone terminy wzywają się żyjący z ewikcyami, oznaczonemi Ukazem 14 jula 1817 i 19 jula 1818 roku, podług dostaw do Skarbu wółki, a osobno na zabezpieczenie załatkow.

Nalito Departament proviantski uprzednio ogłasza: że żyjącym zostawiona będzie do ich woli przyjęcie dostawę w takiej ilości, w jakiej kto sam zechce i zabezpieczyć akuratsie onęcy prawem ewikcyami; że opłata pienięży nastąpi punktualnie w terminach podług umowy bez najmniejszego zatrzymania i przewłoki, i że podczas przyjęcia dostawianych produktów, zachowana będzie najwyższa sprawiedliwość, i zgoda niebądź miły mieśca nietylko uczciwość, lecz i najumięszci darowna wółka.

Zarządzający Oddziałem Bѣlew.
Naczelnik Stodu Zacharow.

2. Gdy wedle rozporządzenia Zwierzchności, w przeznaczonych terminach meca maja nikt się nie jawił do licytacji, na dostarczenie sromy 5000 pudrów dla wojska konsystującego w mieście Wilnie i Pele Wilenskim: przeto naznaczą się nowe w dnach 27, 28 i ostatecznym do terazniejszego meca lipca o godzinie 3eiej po południu. Takowa licytacja odbędzie się w kancelaryi urzędu mego, gdzie o warunkach i miejscach dostawiania sromy można powziąć informacyę. W dniu 1827 roku meca lipca 8 dnia (podpisano) Marszałek Wilen. i Kawaler Stanisław Jasieński.

Za zgodność: Sekretarz Szlachecki P. W.
Z. Siemaszko.

3. Sąd Taxatorsko-Exdywizorski na dobra nielutnich Seweryna, Adama i Zofii Hrabów Platęrow Sukeessorów zesłego Seweryna Hrabu Platęra Chorążego Ptu Dziśniń ustanowiony na skutek ukazów Rządzącego Senatu pod dniem 11 marca b. r. i Sądu Głównego Witebskiego 2go Departamentu pod dniem 28 maja tegoż roku nastłych, Jarydykcyą swoją w Miasteczku Krasławiu w Powiecie Dünabr. Gubernii Witebskiej od dnia 20go tego miesiąca rozpoczął. A jako w powtórny już zjeździe czynność swoją ostatecznie do końca doprowadzić i wziąć do namowy dnia 18go jula b. r. przedsięwzię; przeto izby wszyscy wierzyciele i pretensorowie do zesłego Seweryna Hr. Platęra z własnego jego zwinienia, oraz z głowy jego oycy zesłego Augusta Hrab. Platęra Kaszelaucica

z działu pomiędzy bractwem zawartego, jakikowiek dopominek mający, i dłużnicy: pierwsi poobawą zapisania wieczney ammissyi, a drudzy zaocznego na nich wskazania, do Sądu niniejszego wedle prawa jawni się; ostrzega, i zapowiada. Roku 1827 jula 28 dnia.

Florym Chrucki Prezydujący Exdywizor
Ludwik Makowiecki Exdywizor.

Justyn Chomski Sędzia Ziem. Ptu. Wileysk
Exdywizor.

PROCLAMA.

3. Demnach bet einem Wohlbeden Rathe der Kaiserlichen Stadt Riga die Bevollmächtigten der vormalig auf Actien bestandenen Kegeraggelchen Zuckerfabrik nämlich der Herr Bürgermeister J. G. Diebzig, der Herr Rittmeister Theodor Heinrich von Schröder, und der Kaufmann H. D. Drachenbauer, Vertreter der Schwarzenbäcker, um Erlaß eines Proclamaß in der Art gebeten, daß, da dieselben Kraft der ihnen erteilten General Vollmacht durch den nunmehr gänzlich liquidirten Verkauf gedachter Fabrick, der zu derselben gehörigen Gebäude und der sämtlichen Fabrickgeräthschaften in den Stand gesetzt worden, das ihnen übertragene Geschäft gänzlich abzuschließen, und dem zu folge jedem Interessenten gegen Einlieferung seiner rechtmäßigen Documente, welche zugleich als allendliche Quittungen dienen 105 R. S. W. per Actie gezahlt werden sollen, samlich Interessenten aufgefordert werden, binnen 6 Monaten die ihnen zukommende Quote im Comptoir der Herren Diebzig et C. bei Strafe der Proclunon zu empfangen, ein Wohlbeden Rath auch diesem Petto befeht, und den Erlaß sothanen Proclamaß einem Edlen Landvogteichen Secretariate committirt, als werden von letztgedachter Behörde sämtliche erwählte Interessenten hiemit sub poena preclusi aufgefordert, binnen 6 Monaten a dato, den 9 December dieses Jahres die ihnen gebührende Quote von 105 R. S. W. per Actie gegen Einlieferung der desfallsigen Documente, in dem Comptoir der Herren J. G. Diebzig et C. in Empfang zu nehmen, widrigenfalls sie, nach Ablauf dieser Praeclusioß Zeit nicht weiter berücksichtigt werden sollen, in dem diese Verwaltung sodann gänzlich cessirt. Riga, Rathhaus den 9 Juni 1827.

Ad mandatum
Baumgarten.

5. Na podaną do Błogosławetney Rady Imperatorskiego miasta Rygi, przez plenipotentów bywşey na akcyach ufundowany w Kegeraggel cukierney fabryki, to jest: WJP. J. G. Diebzycki Burmistrz, oraz WJP. Theodora Heinrich von Schrödera Rotmistrza, niemniej kupca J. D. Drachenbauera, starżynow kompanii głów czarnych (Schwarzheupter) o pozwolenie proclamaçy w następującym kładzie „iz oni na mocy im wydanej jeneralcney plenipotentey, po sprzedaniu wspomnioney fabryki, do niej należącego zabudowania i wszystkich sprzętów, teraz wstanie będąc polcony im interes, zakazać, i każdemu prawne dokumenta w ręku mającemu interes onow po wydaniu takowych, miejsce kwitacyi zastępujących papierow, 105 rubl. srebr. ma za każdą akcyę zapłacić, zapożywając wszystkich interesujących w przeciągu 6ciu miesięcy należące quantum sub poena praecclusionis odebrać” prośbę, oraz ex Commisso spomianoney Rady, cytując i zapożywa Szlachetny Ziemsko-Woytowski Sąd (Landfogtey-Gerych) pomienionych interesentow zehy wprzeciągu 6ciu miesięcy, a naydalej do decembra roku bieżącego, należące quantum 10 rub. sr. w Kancelaryi J. G. Diebzycha i Comp. odebrać. Wprzeciwny przypadku po upłynieniu terminu praecclusiy, na żadne pretensye względem brany a wyż wyrażona administracya znajdować się daley nie będzie. Dat w Ratuszu Ryżkim dnia 9 jula 1827 roku. (L. S.)

Ad Mandatum Baumgarten Sekretarz.

Zgodno z Oryginałem zaświadcza. W R. d. 24. 1827. Ferdinand Gwiazdowski Gubernski S. kr. i Translator polski.

Dozwolono drukować dnia 5 lipca 1827 roku. Cenzor Radca Stanu Ignacy Reszka.